

Prvňáčkům v Dolní Lukavici se ze školy nechce

MOJE PRVNÍ ŠKOLNÍ TABLO

MICHAL PIPTA

Dolní Lukavice – Ředitelka ZŠ a MŠ Dolní Lukavice Ivana Kvíderová zná tuto školu velmi důvěrně, protože sama ji v dětství navštěvovala.

„Nejenom já, ale i kolegyně Radka Šperlová a náš školník Pavel Hajžman navštěvovali zdejší základní školu. Daleko k nám nemají ani zbývající dvě učitelky Hana Skálová a Jana Votrubová. I proto jsme dobrý kolektiv, který má zákonitě vliv i na naše žáky. Důkazem toho je mj. i to, že naši školu si vybírají pro své děti i někteří rodiče, kteří jsou z jiných než spádových obcí, což nás nesmírně těší,“ říká Ivana Kvíderová, která na škole působí již čtrnáctým rokem a osm let vykonává funkci ředitelky.



Podle ředitelky je prioritou školy samostatná 1. třída. „Hned od samého začátku školního roku se prvňáčkům věnujeme s maximální intenzitou a individuálním přístupem. Toto se odráží především v tom, že prvňáčkové

velmi brzo ztrácí ostych i strach z neúspěchu, do školy chodí rádi a těší se na další dny,“ konstatuje ředitelka.

Na některé výchovné předměty jsou prvňáci spojeni se staršími žáky, se kterými se učí vzájemné spolupráci, toleranci i vzájemné komunikaci. Pokud je to třeba, starší žáci neodmítnou pomoc mladším kamarádům. To, že prvňáčkům se ve škole líbí, bylo patrné od prvního okamžiku návštěvy v jejich třídě.

Vůbec se nestyděli a všichni se hlásili, aby nám sdělili, na co se nejvíce těší do školy.

David Hajžman, Petruška Hronová i Eliška Levorová shodně tvrdili, že se nejvíce těší na písanku. David navíc velmi rád píše domácí úkoly. „Touto otázkou jste mně zaskočil, ale myslím si, že bych rád prodával hračky v hračkářství,“ odpověděl David na



3. AŽ 5. ROČNÍKU ZŠ a MŠ Dolní Lukavice se svými učitelkami Radkou Šperlovou a Hanou Skálovou (zleva). Foto: 4x Deník/Michal Pipta



DVA ROČNÍKY nejmladších žáků s ředitelkou školy Ivanou Kvíderovou a učitelkou Janou Votrubovou (zleva)

otázku, čím by chtěl být, až bude velký. To jeho spolužáky už měly jasno, co budou dělat v dospělosti. „Doma máme hodně zvířátek – čtyři psy, dva papoušky, raky, křečka, proto bych chtěla být zvěrolékačkou, abych je mohla léčit, svěřila se Petruška, která se rovněž pochlubila žirafou, již sama vyrobila v hodině praktických činností. „Obě s Petruškou budeme zpěvačky a budeme zpívat tak hezky jako Lucie Bílá,“ řekla nám Eliška, která kromě písanky se ještě těší do školy na výtvarnou výchovu.

„Jsem v prvních třídách třídní učitelkou již řadu let, tato práce mě naplňuje. Znáám tak dobře všechny děti školy, mohu pozorovat jejich vývoj. Letošní prvňáčkové jsou také moc šikovní. Navzájem si pomáhají, rádi sportují a také si všichni moc pěkně hrají ve školní družině. Dost často se

stává, že v poledne se jim nechce ze třídy a odpoledne z družiny,“ hodnotí své žáky Ivana Kvíderová.

A co ještě prvňáčky čeká?

Kromě toho, že anglický jazyk se ve škole učí už od 1. ročníku, mají děti možnost se zapojit do osmi zájmových kroužků – keramika, aerobik, ruční práce, kuchtík, sportovní, hudební Lukaváček a přírodovědný. „O kroužky, které vedou učitelky základní školy, maminka naší žákyně a učitelka mateřské školy, je velký zájem, proto některé z nich musí být rozdělené do dvou skupin,“ říká vedoucí kuchtíka Hana Skálová.

Dobrá práce se školáky přináší výsledky mj. i v různých soutěžích, kterých se děti zúčastňují. Přední místa obsa-

zuji žáci této školy ve výtvarných a sportovních soutěžích – druhé a čtvrté místo na mistrovství Plzeňského kraje v T-ballu. Dobře fungující spolupráce školy se zřizovatelem – obecním úřadem – je patrná už při míjení ZŠ – budova školy má novou fasádu i střechu. Uvnitř jsou nové lavice, podlahy, osvětlení, ve třídách bílé keramické tabule a rovněž zrekonstruované sociální zařízení. Zmodernizovaná je také školní jídelna v budově MŠ. Na první pohled je rovněž patrná práce školníka, který vede žáky k udržování bezvadného pořádku.

„Máme radost, že se k nám naši žáci vrací i po letech – přijdou se podívat (na nás, na svoji třídu), chtějí se pochlubit, někdy i postěžovat.

Dobře si pamatují, že u nás ve škole se nemusejí bát říkat pravdu, ať je jakákoliv,“ říká závěrem Ivana Kvíderová.